

AKDENİZ

SOSYAL DAYANIŞMA EĞİTİM SAĞLIK ve KÜLTÜR VAKFI

Tel.-Fax : 0.322. 352 95 79

Saydam Cad. Yıldız İşhanı
No: 118 Kat 1 D. 1

Seyhan / ADANA

e-mail:asdaakdeniz@gmail.com
e-mail:asdaakdeniz@hotmail.com

17.01.2006

GADİR GÜNÜ VE FAZİLETİ

Değerli mü'min kardeşlerimiz! Allah'ın selamı üzerinize olsun.

İmam Caferi Sadık (A.S.) Hz. Ali 'ye dayandırdığı bir hadisinde şöyle buyuruyor:

Her Müslüman insan mensup olduğu İslâm dinini, Allah ve Resûlünün emrettiği şekilde doğru öğrenmeli, akîde, usul ve kâidelerini bilmeli ve ona göre amel etmelidir. Ayrıca doğruyu bilenlerin bilmeyenlere öğretme ahdi, mecburiyeti vardır. İmâm'ımızın bu tavsiyesine uyarak, Kur'an-ı Kerim ve doğru hadislerin ışığında siz mü'min kardeşlerimizi aydınlatmak amacıyla bu kültür yazılarını hazırlayıp sizlere sunuyoruz.

Bilindiği gibi, Gadir Hum olayı İslâmiyet'in çok önemli dönüm noktasıdır. Bununla ilgili ciltler dolusu yazılar yazıldı, hadisler anlatıldı. Biz burada sizlere çok kısa bir özetini sunacağız. Gadir olayı üç aşamalı olarak gerçekleşti. **1-Velayetin tebliği, 2-Dinin kemale ermesi, 3-Vakı'a olayıdır.**

Tarih kitapları ve sahih hadislerle göre Peygamber Efendimiz (S.A.V.) aralarında Ansar, Muhacirin ve muhtelif Arap kabilelerine mensup 120 bin civarında haccı ile birlikte Mekke'den Medine'ye son hac dönüşünde, Hicrî zilhicce ayının 18 inde Cuhfe mevkiinde, Gadir'i Hum denilen ağaçlıklı mevkiine gelindiğinde Melek Cebrail tarafından kendisine **“Yê'eyyuha r-Resûlu belliğ mē unzila ileykâ min Rabbika** âyeti bildirilir. Gelen vahyin ne demek olduğunu anlar, ancak bazı sahabelerin **“Ali amcasının oğlu ve damadıdır, bunun için Ali'yi öne sürüyor”** diyecekleri endişesini taşır ve duraklar. Çünkü bazı sahabeler Hz. Ali (k.a.v.)'ye karşı gizli bir muhalefet içinde idiler, bu nedenle zaman zaman kendilerine göre bir suç unsuru bulur O'nu Peygamber efendimize şikayet ederlerdi. Peygamber efendimiz de O'nun faziletini ve özelliklerini anlatır onları sustururdu. Duraklaması üzerine âyetin devamı gelir. **“ve in lem tef'al fema belleğta risêlêtehu, vallahu ya'simuka mina nnêsi.”** (Maide sûresi âyet-67)

Meali: “Ey şanlı peygamber! Rabbinden sana indirilene ümmetine tebliğ et, eğer bildirmezsən, peygamberlik görevini tamamlamamış olursun. Bundan dolayı korkma Allah seni kötü insanların şerrinden koruyacaktır.”

Âyetin devamı gelince kafilenin durmasını ve halkın toplanmasını söyler. Burada, Hz. Ali'yi de yanına alarak yüksekçe bir yerden orada bulunan kalabalığa hitaben uzun bir hutbe îrâd eder. Biz burada özetini vereceğiz, şöyle söze başlar:

“Ey İnsanlar! Rabbimden bana çağrı geldi; yakında aranızdan ayrılacağım, bu nedenle size son tebliğimi, vasiyetimi bildiriyorum. Benden sonra peygamber gelmeyecek, ben son peygamberim. Sizlere iki değerli emanet bırakıyorum, birisi Kur'an-ı Kerim, diğeri ise Ehl-i Beyt'im dir. Bunlara tutunan necât (kurtuluş)' a, terk eden helâk' (mahvolur)'a uğrar. Ehl-i Beyt'im Nuh'un gemisi gibidir, gemiye binen kurtulur, binmeyen boğulur.

Daha sonra Hz. Ali'nin sağ kolunu tutarak havaya kaldırır ve der ki; bu Ali'dir. Ali kardeşimdir ve amcamın oğludur. Kanı kanımdır, nefesi nefesimdir. Ali Benden, Ben Ali'denim. Ali ile ben bir bütünü iki parçasıyız (Tek Nûrdan). Ali ile Ben dünyada ve Ahirette beraberiz. Ali'nin bendeki yakınlığı Harun ile Musa'nın yakınlığı gibidir. Allah benim Mevlâmdır, Ben kimin Mevlâsı isem Ali'de onun Mevlâsıdır. Ben ilmin şehriyim, Ali'de şehrin kapısıdır. Cennete girmek isteyen kapıdan girsin. (Yâni O'nu hakıyla tanısun, ona tâbî olsun) **“ALİYYÖN MA'AL HAKKI, VELHAKKU MA'A ALİYYİN”** Ali hak ile beraberdir; hak da Ali iledir. Beni seven O'nu da sever, O'na buğz (nefret, düşmanlık) eden bana buğz etmiş olur, bana buğz eden Allah'a buğz etmiş olur. O'na yardım edene Allah'ım yardım etsin. Ona eziyet edene Allah'ım eza etsin. **Benden sonra halifeniz ve İmaminiz Ali'dir.** Burada bulunanlar bulunmayanlara bildirsin.” der.(İmta-ul Makrizi, sa: 513-517) (Mecma'uz Zavaid, c.9.s.156)

Devamı arka sayfada ---->

Bu hutbeden hemen sonra halk dağılmadan Allah'u taâlâ aşağıdaki âyeti indirir; Peygamber (a.s.) efendimiz bu ayetide halka duyurur.

Ayetin türkçesi : **“Bugün dininizi kemâle erdirdim, nîmetimi size tamamladım ve din olarak sizin için İslam dinini kabul ettim.”** diyerek sözünü bitirir. (*Maide sûresi âyet -3*)

Bu ayetin inmesi ile Hilafet (*velayet*)'in asıl sahibine tevdi edildiğini, Rabbinin de onayladığını anlar ve duygularını şu cümlelerle ifade eder:

“Allâh'u ekber, Allah-u ekber. Rabbime şükürler olsun risaletim kabul oldu, din kemâle (tamamlandı) erdi, Nîmet tamamlandı, Allah benim risaletime ve benden sonra Ali ibn ebi Talib'in velayetine razı oldu” der. (*el-Ğadir fi ikmêli ssünneh kitabı sa: 330-331*) (*Fi Keşfi-l Gumme kitabı sa: 95*)

Peygamber (S.A.V.) Efendimiz ve Hz. Ali (k.a.v.) minberden indikten ve kendi çadırlarına geçtikten sonra, Orada bulunan insanlar Hz. Ali'yi tebrik etmeye ve kutlamaya başladılar. Ebu Bekir , Ömer İbni-l Hattab, Osman, Talha ve diğer sahabeler ilk kutlayanlardandırlar. Onlardan her biri; **“Behhin, Behhin (gipta ile tebrik) Bu makam sana kutlu olsun ey Ebu Talibin oğlu! Sen benim ve her mü'min erkek ve kadının da mevlası oldun.”** diyorlardı.

Bu esnada el-Haris bin Na'mân el-Fehri adında bir Arap, Peygamber (a.s.) Efendimizin yanına gelir ve yüksek sesle, ashapların ve Kureyşlilerden orada bulunanların duyacağı şekilde şöyle der:

“Ya Muhammed! Bize dedin ki, “EŞİDU BİEN LÊİLÊHE İLLA LLAH” (Bütün kâinâtı yaratan Allah birdir) deyiniz, dedin. Kabul ettik,

Sonra dedin ki; **“EŞİDU BİENNİ RESÛLULLAH”** (Allah'ın Resûlü olduğuma şahadet ediniz) onu da söyledik, kabul ettik,

Daha sonra dedin ki, **“BEŞ VAKİT NAMAZ KILIN”** kıldık,

Yine dedin ki, **“ORUÇ TUTUN”** oruç da tuttuk,

Daha sonra dedin ki, **HAC EDİN**” hacca gittik,

Ve yine dedin ki, **“ZEKÂT VERİN”** zekâta verdik,

Bununla yetinmedin, amcanın oğlu Ali'yi kolundan tutup insanlara bayrak ilan ettin ve dedin ki, **“MEN KÛNTÛ MEVLÊHU, FA'ALİYYON MEVLÊHU, ALLAHUMMA VÊLÎ MEN VÊLÊHU, VA'ÂDÎ MEN ÂDÂHÛ”** (Ben kimin mevlâsı isem, Ali'de onun mevlâsıdır. Kim ona dost olursa, Allahım ona dost olsun, kim O'na düşmanlık ederse, Allahım ona düşman olsun). **“Bu fikir senden mi yoksa Allah'tan bir emir mi ? ”** diye sorar. Resulüllah (s.a.v.) **“Evet bu Allah'tan gelen bir emirdir.”** der.

Bunun üzerine, el-HÂRİS öfke ile ayağa kalkar ve şöyle der: **“Ya Rabbi! Eğer Muhammed yalan söylüyorsa onu acilen cezalandır ki, kendisinden sonrakilere ibret ve ders olsun, Eğer dediği doğru, ben haksızlık ediyorsam, acilen bana da ceza ver ki benden sonrakilere ibret olayım”** der ve yürür, O anda Allah'u Ta'âlâ (c.c.) Hâris'in başına bir taş düşürür, taş başından girer altından çıkar ve orada ölür. Böylece Hz. Muhammed'in söylediklerinin doğru olduğu İlâhî bir mû'cize ile kanıtlanmış olur.

Az önce Peygambere karşı gelenin Allah'a karşı gelmiş olacağını, Allah'a karşı gelmenin de âkıbeti cehennemdir, diye buyuran sevgili Peygamberimizin dediğini anlamamış veya inanmamış olan şakîy (*İmansız-münâfık*) Peygamberle inatlaşarak, Hz. Ali'nin velayetine karşı gelmenin bedelini hayatı ile ödedi ve cehenneme gitti. (*Bu olayı Mehmet Ali Derman-Hulafai Raşidin kitabında bahseder*)

AKDENİZ

SOSYAL DAYANIŞMA EĞİTİM SAĞLIK ve KÜLTÜR VAKFI

Tel.-Fax : 0.322. 352 95 79

Saydam Cad. Yıldız İşhanı
No: 118 Kat 1 D. 1

Seyhan / ADANA

e-mail:asdaakdeniz@gmail.com
e-mail:asdaakdeniz@hotmail.com

Bu gelişmeyi teyit eden aşağıdaki son âyetler kanıt olarak iner.

“Se'ele sêilon biazâbin vâki' lilkâfirîna leysa lehu dêfi, minallahi zil ma'aric” (Ma'aric sûresi âyet - 1, 2,3)

Anlamı: “İstekte bulunan biri, gerçekleşecek olan azâbı istedi. Kafirler için olan bu (azabı) geri çevirecek kimse yoktur, (Bu azap) yüce makamlar sahibi olan Allah'tandır.” Bu âyetin el-Gadir nassından sonra indiğini teyid eden ehl-i sünnetin 30 kaynağından bazıları şunlardır. 1-Hafız ebu Ubeydi Herevi. 2-Ebu İshak-i Sa'lebi en Nişaburi. 3- Ebu Bekir Yahya el Kurtubi 4- Ebu's Suud el İmadi. Kaynakların tamamı için Ali İrfan'ın “Alevilikte Gadir Hum olayı ve önemi” adlı kitapta mevcuttur.

Gadir olayını 110 sahabe nakletmiştir. Doğru mesnetler vardır. Mesnetlerden bazıları şunlardır:

Ehlibeyt ve islam tarihi, (İmam Ahmed mesnedi cüz-1 s:159) (Taberi tarihinde tafsilatlı, tefsirinde kısa bir şekilde zikreder. (Hafız El Nise'i:Elhasa'is s: 18) (Elhafız Elkindi Elşafii : Elkıfayet-s:89) (Elhafız Es-suyuti cumu'ul-cevami' cüz,6 s:393-397) (İbin İshak) (İbin cerir) (ibin Ebi Hatim)(Bihaki) (İbni Ebil-Hadid Nehcül-Beleğa cüz 3 S:254). Allah (c.c.) Peygamberlerden sonra hiçbir ümmeti sahihsiz bırakmadı. Kur'ân-ı Kerim ve Tarih incelendiği zaman, her peygamberin bir vasisi olduğu görülür.

Bu günün fazileti: İslâm dininin tamamlanmış olması, Kur'ân-ı Kerim'in İnsanlar için bir lütuf ve nimet olması, velayetin Allah tarafından bir emir ile Hz. Ali 'ye verilmiş olmasıdır. Bütün bunların kanıtı olarak da orada ve o anda bir mucizenin tecelli etmesi, Bu günün mânâ ve önemini anlatmaya yeterli olmaktadır.

Gadir Hum mevkiinde Hz. Ali 'ye bey'at edenlerin başında Beni Ümeyye ve taraftarları da vardı. Ancak daha sonra bey'atlarını inkâr ederek, hilafeti bir şekilde gasp ettiler. Peygamber Efendimizin “İnnî têrikon lekümus-sakaleyn” dediği iki kutsal emanetin birisi kendi soyu olan Ehl-i Beyt mensuplarına karşı amansız savaş açtılar. Hz. Fâtıma (r.a.) ya ve evlatlarına en acı zulümleri yaptılar ve katlettiler. Ehl-i Beyt şîâsına karşı ekilen kin ve nefret tohumları filizlenerek günümüze kadar sürmüştür. Umarız ki, gelişen dünya şartları doğrultusunda bundan sonra bu yanlışlara devam edilmez.

Birçok hadis yazarı İbn Abbas'tan rivayet ederler ki; Resûlü Ekrem (s.a.v.) bir gün uykusunda iken bunları maymun sûretinde görür. Hz. Resûlün minberini ve mihrabını yağma ediyorlar ve minberin üzerine çıkıp iniyorlar. Uyanınca rüyanın tabirini düşünürken Cebrail (a.s.) gelir, bu rüyanın tabirini söyler ve bu âyetin indiğini haber verir... Maymunlar beni Ümeyye'dir. Senden sonra hilafeti gasp edecekler. Senin minberin ve Mihrabın bin ay kadar onların işgalinde kalacak der.

Devamı arka sayfada ----->

Ve Allah (c.c.) Emrine karşı gelenleri Kur'ân da lânetlenmiş ağaç olarak vasıflandırarak âyeti şöyle açıklar : “VEŞŞECERETEL MEL'ÛNETE FİL KUR'ÂN” Ağacın dallarından birisi de Muâviye, ve oğlu Yezid'dir. Âyet : “**Hani biz sana, Rabbin bütün insanları (ilmiyle, kudretiyle, saltanatıyla, tedbîr ve tasarrufuyla) kuşatmıştır, demiştik. Kur'ân da lânetlenmiş ağacı Sana rüyanda gösterdik. Bunları imtihan etmek istedik; ama onlar insanlar arasında sadece fitne çıkarırlar. Onları uyarır ve korkuturuz; ama onlar yine de taşkınlık ve azgınlıklarını artırırlar.**” (İsra sûresi âyet-60)

Hz. Ali 'ye Gadir günü bey'at eden Beni Ümeyye ve taraftarları, Peygamber efendimizden sonra ne yazık ki daha sonra bey'at nass (*Allah'ın emri*)' na, Peygamber Efendimizin de vasiyetine rağmen İslamiyet'in bölünmesi pahasına da olsa saltanat, mevki ve makam hırsları uğruna bir şekilde hilafeti ele geçirdiler ve Cebrail'in dediği gibi bin ay işgallerinde kaldı. İslâmiyet ve Müslümanlar bundan çok zarar gördü. İslâmiyet'in bölünmesine, kardeş kavgasına, acı ve ıstıraba sebep oldular. Eğer o tarihi yanlış yapılmasa idi İslâm âlemi bugünkü dağınık bir vaziyete gelmeyecek ve küçük lokmalar halinde büyük balıklara yem olmayacaktı.

Kur'ân-ı Kerim bakınız ne buyuruyor:

“Allah'a ve Peygamber'ine ita'ât edin. Sürtüşüp çekişmeyin, tartışıp bölünmeyin. Sonra dağılırsınız ve devletinizin kudreti esip gider. Sabrediniz, şüphesiz ki Allah sabredenlerle beraberdir.” (Enfal sûresi âyet - 46)

Başka bir âyette: **“Ey İmân edenler! Allah'a ve peygamber'ine itâ'at edin. Allah'ın sözünü işittiğiniz halde ondan yüz çevirmeyin.”** (Enfal sûresi âyet - 20)

Müslümanları birleştirip kaynaştıran, toplayıp bütünleştiren kudretin, Allah ve Peygamber'e imândan sonra mutlak itâat olduğu hatırlatılıyor.

Yine başka bir âyette de: **“Kim Allah'a ve peygamberine isyan edip (başkaldırır) da O'nun sınırlarını aşarsa, (emir ve tavsiyelerine uymazsa) Allah onu, içinde devamlı kalacağı bir ateşe sokar; artık horlayıcı bir azâb onun içindedir.”** (Nisa sûresi âyet -14)

Dünyadaki bütün şîâ (*Ali taraftarları*) mensupları, Hz. Ali ve Ehl-i Beyt sevenleri bu günü takdis eder, hayır yaparak, zikir ve dua'larla yad ederler. Arap Alevileri olarak biz de bu güne çok önem verir ve takdis ederiz.

Sevgili okurlarımız!

Vakıf olarak 2005 yılı başından itibaren Alevî İslam inanç ve Ehl-i Beyt kültürümüz çerçevesinde siz mü'min kardeşlerimizi aydınlatmak maksadıyla başlattığımız, dinimizce kutsal sayılan özel günlerin mâna ve önemini anlatan yazılar, broşürler hazırlayıp binlerce dağıttık, umarız elinize geçmiştir. 2005 yılı başından bu güne kadar elinizdeki yazı ile birlikte 8. yazı serisi olmuştur. Bu çabamızın (Cihadımızın) Allah katında kabul, sizce de muteber olmasını diliyoruz. Ayrıca şu bilinmelidir ki, tarihsel yanlışlardan dolayı kimseyi sorgulamak gibi bir amacımız yoktur; Tarihten ders almak için doğruların bilinmesinin faydalı olacağına inanıyoruz.

*****GADİR GÜNÜ'nün*****

*****RABBİMİZİN ŞEFAATİNE VESİLE OLMASINI DİLİYORUZ *****